

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Uanset at der i to tidligere Rigsdags-samlinger, sidst i Samlingen 1925—26, har været forelagt Forslag til særdeles omfattende Ændringer i den gældende Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 10. April 1922, har man under de herskende vanskelige Forhold for Erhvervslivet anset det for rettest foreløbig at indskrænke sig til at søge gennemført Ændringer paa enkelte Punkter, hvor de gældende Regler kan antages i særlig Grad at virke hæmmende paa Konsolideringen, og hvor snarlig Gennemførelse af Lempelser derfor synes særlig paakrævet. Dette gælder i første Række Formuebeskatningen og visse Punkter indenfor Selskabsbeskatningen.

Hvad Formuebeskatningen angaar fremgaar det af Bemærkningerne vedrørende det oprindelige Forslag til Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten af 15. Maj 1903, at Indførelsen af en særlig Formueskat begrundedes med Ønsket om at gennemføre en noget højere Beskatning af den Indkomst, der hidrørte fra Formue i Modsætning til den Indtægt, der skyldtes personligt Arbejde. Tilsvarende Hensigt fik for den kommunale Beskatnings Vedkommende Udtryk i Loven om den kommunale Beskatning af samme Dato, idet Forholdene her dog ordnedes ved den særlige Adgang, Lovens § 7 hjemler til at forhøje Indkomsten efter Kildens Art.

Medens den oprindelige Formueskat til Staten ansattes til 0,6 p. m. for alle Formuer uden Hensyn til Størrelsen, og denne Afgift ved Loven Nr. 219 af 30. September 1909 kun forhøjedes til henholdsvis 0,8 p. m. og 1 p. m. for Formuer respektive paa 15 000 Kr. og derover samt paa 30 000 Kr. og derover, indførtes der ved Lovene Nr. 144 af 8. Juni 1912 og Nr. 128 af 10. Maj 1915 dels en Skærpelse, dels en noget større Gradation i Skatte-Skalaen, saaledes at denne efter sidstnævnte Lov gik fra 0,65 p. m. for Formuer under 15 000 Kr. til 2,5 p. m. for Formuer paa 1 Mill. Kr. og derover. En Sammenligning mellem den Formueskat, der herefter vilde være at udrede i alt Fald af større Formuer (Formuer paa 100 000 Kr. eller derover) og den Indkomstskat, der paahvilede en Indkomst, svarende til det normale Udbytte af Formuen, viser, at Formueskatten

nogenlunde tilnærmelsesvis androg samme Beløb som Indkomstsatten, saaledes at Resultatet af den samlede Beskatning forsaavidt blev det, at Indkomst hidrørende fra Formue var undergivet en dobbelt saa høj Beskatning som anden Indkomst. Ved efterfølgende midlertidige Love under og efter Krigen skærpedes Formuebeskatningen i overordentlig Grad, idet dog samtidig Beskatning efter Rateskala afløste den tidligere gældende Gruppeskala. Højdepunktet for Formuernes Beskatning naaedes ved den midertidige Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 4. Oktober 1919, efter hvilken Skatteskalaen gik fra 0,65 til 25 p. m. af den skattepligtige Formue, medens Forholdet nu er det, at den gældende Rateskala efter Loven af 10. April 1922 gaar fra 0,65 p. m. for Formuer indtil 15 000 Kr. til 16 p. m. for den Del af Formuen, der ligger over 1 Mill. Kr. Denne Beskatning overstiger i væsentlig Grad den almindelig nugældende Formuebeskatning i Europa, i hvilken Henseende henvises til, at Skalaen for den ordinære Formueskat i Norge efter Loven af 13. Juli 1921, jfr. Lov af 30. Juni 1926, gaar fra 0,3 p. m. for de første 10 000 Kr. til 6 p. m. for den Del af Formuen, der ligger over 2 000 000 Kr., (hertil kommer dog ekstraordinært en særlig Tillægsskat paa den Del af Formuen, der ligger over 125 000 Kr., hvilken udredes efter en Skala fra 0,4 pCt. til 3 pCt. for den Del af Formuen, der ligger over 5 000 000 Kr.) medens Formueskalaen i Tyskland efter Loven af 10. August 1925, jfr. Lov af 31. Marts 1926, gaar fra 1 p. m. for de første 10 000 Rmark til 7,5 p. m. for den Del af Formuen, det overstiger 5 000 000 Rmark. For Hollands Vedkommende udgør Skalaen for den ordinære Formueskat efter Lov 11. April 1919 2 p. m. for den Del af Formuen, der ligger over 15 000 Gylden, medens der af Formuer paa 30 000 Gylden og derover svares 1 p. m. af den fulde Formue. Hertil kommer en ekstraordinær Formuebeskatning for Formuer over 50 000 Gylden, begyndende med 0,3 p. m. og stigende til 6 p. m. For Sveriges Vedkommende endelig lader Sammenligningen sig forsaavidt vanskeligere anstille, som Formuebeskatningen der er ordnet paa en særlig